

[Brorsen.]

sige her ved Finanslovforslagets første Behandling.

Jeg for mit Vedkommende synes, det er naturligt, da det jo er Finanslovforslaget, der er Udgangspunkt og danner Grundlag for vore Forhandlinger her, at man i Relation til det, Finansministeren fremførte, da han forelagde Finanslovforslaget, fremsætter et Par økonomiske Betragtninger. Han gennemgik Regnskabet for 1935—36, Finansloven for indeværende Finansaar og Forslaget for det kommende Finansaar — det er jo sædvanlig de tre Aar, man sammenligner —, og han gik ogsaa længere tilbage i Tiden, til 1929, saaledes at vi havde hele Perioden, hvor den nuværende socialdemokratiske Regering har siddet ved Magten, og han kom saa til det Resultat, hvad man heller ikke kan overraskes over, at vi har haft et godt Finansstyre.

Man lagde maaske Mærke til, at Finansministeren i særlig Grad dvalde ved Statsgældens efter hans Opfattelse relativt ringe Vækst i Aarene fra 1929 til nu. Naar man fremfører Tal — det gælder Finansministerens, og det gælder, hvad der fremkommer fra Oppositionen —, er der jo for det meste nogen Uenighed med Hensyn til Opgørelsen, og jeg havde ogsaa Bemærkninger at gøre til den Opgørelse, Ministeren har foretaget, men for at vi nu ikke skal spille Tiden med det, vil jeg gaa ud fra hans egne Tal. Han nævner, at Statsgælden, naar vi tager baade den faste og den løse Gæld, i denne Periode er vokset med ca. 40 Mill. Kr., og det mener Finansministeren ikke er noget særlig stort Tal. Nu mener jeg, at det dog er et Beløb, som man bør tage i Betragtning, men Billedet er fortegnet, hvis man udelukkende holder sig til, hvor meget Statsgælden er vokset i den forløbne Periode. For at vi kan faa det rigtige Billede frem, maa vi naturligvis samtidig se paa, hvor meget Indtægterne er vokset, hvor meget Regeringen har krævet af Befolkningen til hele det offentlige Behov. Man maa nødvendigvis have de Tal med, for at man kan give en rigtig og sund Bedømmelse af, hvorledes Udviklingen har været i denne Periode. Det viser sig da, at fra 1929 er Skatter og Afgifter og Arveafgiften, der tilsammen i 1929—30 udgjorde 377,4 Mill. Kr., vokset til 454,8 Millioner i 1935—36 eller med andre Ord med lige ved 80 Mill. Kr. Det viser jo straks, at naar vi faar disse Tal med, bliver det et noget andet og ikke saa ensidigt Billede som det, Finansministeren oprullede for os.

Men det er heller ikke tilstrækkeligt. Vi maa naturligvis ogsaa se paa, hvor meget Udgifterne er vokset, og hvor meget man altsaa har maattet forøge Skatterne ude i Kommunerne paa Grund af hele den Lovgivning, der har fundet Sted under den nuværende Regerings Førerskab, og naar vi gør det hele saadan op, faar vi det Resultat, at der i denne Periode er sket en Vækst i Udgifterne, en Forøgelse af Skatterne i alle deres forskellige Former paa henad — og maaske snarere over end under — 200 Mill. Kr.

Jeg tror, som sagt, det er en Nødvendighed, at man, naar man skal have det rigtige Billede frem, saa ikke alene ser paa Statsgældens Vækst, men ogsaa paa, hvor meget Skatterne baade inden for Staten og inden for Kommunerne er steget i denne Periode, og jeg vil da sige, at vi bevæger os med raske Skridt fremad imod det Højdepunkt, man var kommet op paa med Hensyn til Udgifterne i vort Land under den radikale Regerings Førerskab i Krigsaarene og indtil 1920. Vi staar nu med 450 Mill. Kr. som Indtægter og Udgifter. En rivende Vækst har der været i disse Udgifter i Aarene, der er gaaet, og der er jo paa det nuværende Tidspunkt ikke Spor Sandsynlighed for, at disse Udgifters Stigning vil standse. Vi er sikkert alle klar over, at naar vi er færdige med denne Sæsons Lovgivning, saa vil disse Udgifter yderligere være vokset. Naar vi tager samtlige vore Skatter her i Landet, saa nærmer vi os jo een Milliard, eet Tusind Millioner. Det er altsaa det offentliges Behov, det er det, man henter ude i Erhvervslivet, det er det, man forlanger, at danske Borgere skal betale til Stat og Kommuner, for at det hele kan løbe rundt. Det er jo et mægtigt Beløb, et mægtigt Beløb! Naar vi f. Eks. sammenligner det med hele den danske Befolknings Indtjeningsevne, der ligger omkring 3 Milliarder, saa synes jeg egentlig, man har to Tal her, som det er værd at tænke en lille Smule over, ogsaa fra Regeringspartiernes Side.

Jeg mener derfor ikke, at det finansielle Billede er slet saa lyst, som Finansministeren her tegnede det. Naar Finansministeren nævnte, at Statsgælden kun var steget med 40 Mill. Kr. til 1. April 1936, saa er der Grund til at gøre opmærksom paa, at vi netop i indeværende Aar er ude paa Laanemarkedet, idet der jo er givet Finansministeren Bemyndigelse til at optage et Laan paa 65 Mill. Kr., og saa vidt mig bekendt har han allerede hentet de 40 Millioner over i Sverige. Det er jo ogsaa et Ti-